

-10

Suom.
last
kirj. 2

Pennikuwakirjasto XII.

Lasten elämästä.

Wiipuri, Clouberg ja kumpp.

Antti ja Anna.

He olit sijarukset
Ja aina iloiset,
Kuin pienet perhoset,
Ja hyvät kumppanukset.

Ja toinen oli Antti;
Ja uskoisitko sen,
Ett' aiwan oivainen
Hän oli musifantti.

Ja Anna oli toinen,
Niin oivallinen waan

Kuin kissa tanssimaan,
Se Anna oli moinen.

Kun lystiä he tahtoi,
Niin wiulu winkumaan
Ja Anna tanssimaan,
Min suinkin jaksaa mahtoi.

P i k k u N e l l a .

Raiju ompi aika kauwan
Ikäwöinnyt lasta.
Jopa sai hän pienen wauwan.
Sepä ilo wasta!

Mikä nimekſi' pienoselle?
Pannahan nyt Nella.
Sit' on lysti Kaisuselle
Saada ihastella.

Waiſka Nella nukkewainen
On ja käärymyttö,
Niin hän Kaijun lapsukainen
Kuitenk' on ja tyttö.

Ompa tuota lapsukaista
Hauska tuuditella.
Hoidella saa armahaiſta
Niinkuin laſta Nella.

Sienipoika.

Pikku Kalle poikainen,
Hän oli oivahainen.
Liikanimi hänellä
Ol' aiwan kummallinen.

Sienipojaks' sanottiin
Hänt' aina kyläin kesken.
Toimellaan hän elätti,
Mäet, äitins', köyhän lesken.

Eipäs muuta, kysytten:
Mit' oli hällä toimi?

Kaiket syksyt metsässä
Juur sieniä hän poimi.

Niitä myi hän kaupunkiin
Ja paljon rahaa sai.
Niinpä koki parastaan
Hän aina voimin kai.

Ystävykset, sisarukset.

Mina käywät käsityksin
Pikku Helmi, pikku Hilma
Saman sateenvarjon alla,
Milloin wain on paha ilma.

Heill' on melkein ainiansa
Niivan samat ajatukset.
Uskolliset ovat aina
Ystämykset, sisarukset.

Silma koululaukkua
Käsiwarrellansa kanta,
Mutta Helminkin hän siinä
Kirjojansa pitää antaa.

Niinpä aika armahasti
Kulun näiltä pienosilta,
Olsoon heillä festipäivä,
Olsoon aamu taikka ilta.

